

Ой, чий то кінь стоїть

Помірно

Ой чий то кінь сто - Ѽть, що си - ва гри - вонь - ка? Спо - до - ба -
ла - сь ме - ні, спо - до - ба - лась ме - ні та - я дів - чи - но - на - ка.

Ой, чий то кінь стоїть,
Що сива гривонька.
Сподобалась мені,
Сподобалась мені
Тая дівчинонъка.

Не так та дівчина,
Як біле личенько.
Подай же дівчино,
Подай же гарная
На коня рученьку.

Дівчина підійшла,
Рученьку подала.
Ой, краще б я була,
Ой, краще б я була
Кохання не знала.

Кохання-кохання
З вечора до рання.
Як сонечко зійде,
Як сонечко зійде
Кохання відійде.

Oy, chyy to kin' stoyit',
Shcho syva hryvon'ka.
Spodobalas' meni,
Spodobalas' meni
Taja divchynon'ka.

Ne tak ta divchyna,
Jak bile lychen'ko.
Poday zhe divchyno,
Poday zhe harnaja
Na konja ruchen'ku.

Divchyna pidiishla,
Ruchen'ku podala.
Oy, krashche b ja bula,
Oy, krashche b ja bula
Kohannja ne znala.

Oi, kelle hobune (seal) seisab,
see, halli lakaga.
Mulle meeldis,
mulle meeldis
too neiu.

Mitte lihtsalt tüdruk,
vaid tema valge (ilus) nägu.
Anna mulle, tüdruk,
Anna mulle, kaunis,
oma käsi lahkudes.

Tüdruk (tema) juurde astus,
andis (talle) käe:
Oh, oleks parem,
oh, oleks parem,
kui ma ei teaks, mis on
armastus.

Armastus, armastus
õhtust hommikuni.
Kui päike tõuseb,
kui päike tõuseb,
siis armastus kaob ära.